

معرفی کتاب

^۱ دکتر محمد رضا فخر روحانی

عبدالامیر عزیز القریشی، تاریخ عزاداری طویریج، کربلا:
العتبة العباسية، ۱۴۲۹ق، ۶۸ ص.

معارف، معالم و شعائر حسینی را باید به کهکشانی
بی‌انتها تشبیه کرد که در قلب آن منظومه ادبیات حسینی
قرار دارد و البته خورشید هماره پر فروغ این ادبیات مقدس،
وجود قدسی حضرت امام حسین علیه السلام است. هیئت‌های
عزاداری، پدیده‌هایی مردمی، خودجوش و البته با اخلاص
بوده که از بطن طبقات اجتماعی به وجود آمده و هر
کدامشان هم سابقه‌ای خاص خود و جالب برای مطالعه دارند. مطالعات درباره سابقه و
ریشه‌های پیدایش هیئت‌های عزاداری و برهمین قیاس، تاریخچه پیدایش و تأسیس
حسینیه‌ها هم خود بخش قابل توجهی از جنبه‌های نفوذگذاری فرهنگی و تأثیرگذاری اجتماعی
هیئت‌های عزاداری حسینی را نشان می‌دهد.

کتاب حاضر به بررسی جنبه‌هایی از تاریخ و موقعیت یکی از معروف‌ترین هیئت‌های
عزاداری کربلا^۲ یعنی هیئت عزاداری طویریج می‌پردازد. طویریج یکی از شهرک‌های اطراف کربلا به
سمت شرق و در مسیر جاده به سمت شهر حله است. وجه تسمیه این هیئت عزاداری برای این
است که از دیرباز، اهالی این شهر از صبح زود روز عاشورا در دسته‌های بسیار بزرگ عزاداری

۱. استادیار دانشگاه قم (Abumahdi1061@gmail.com)

پیاده و برسرو سینه زنان به سمت کربلا به راه می‌افتدند و حوالی ظهر و یا اوایل بعد از ظهر به کربلا می‌رسند. آن‌ها از باب القبله حرم مطهر حسینی وارد شده و از یکی از دروازه‌های شرقی حرم خارج شده و از مسیرین الحرمین به حرم حضرت ابوالفضل العباس علیهم السلام مشرف می‌شوند.

براساس آنچه در این کتاب گفته شده است، اطلاع مکتوب و مستندی از چگونگی پیدایش هیئت عزا طویلیح در دست نبوده، اما برخی حدس می‌زنند که احتمالاً ریشه‌های تاریخی آن به زمان سید رضی، گردآورنده نهج البلاغه حضرت امیر المؤمنین علیهم السلام برگردد. در اهمیت این هیئت عزاداری همین بس که دست کم دو نفر از علمای بزرگ شیعه؛ یعنی مرحوم سید مهدی بحرالعلوم و مرحوم زین العابدین مازندرانی وجود مقدس حضرت امام مهدی علیهم السلام را در میان عزاداران این هیئت مشاهده کردند. براساس مستندات مکتوب و شواهد برجای مانده از معاصران، تاریخچه صورت فعلی این هیئت به حدود ۱۴۰ سال قبل برمی‌گردد.

کتاب حاضر به سه بخش تقسیم شده است. پس از بخش مقدماتی و تاریخچه این هیئت، بخش بعدی به حوادث مهمی که براین هیئت گذشته است، از جمله حوادث خشونت بار زمان بعضی‌ها، می‌پردازد. پایان بخش کتاب، آلبومی کوچک از تصاویری از مراسم این هیئت در اماکن مختلف و بخصوص در شهر کربلاست.

